ὑπὸ θεοῦ κεχειροτόνηται; οὐ τοῦτό φημι. οὐδὲ γὰρ περὶ τῶν καθ᾽ ἕκαστον ἀρχόντων
ὁ λόγος μοι νῦν, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. τὸ γὰρ ἀρχὰς εἶναι.
καὶ τοὺς μὲν ἄρχειν, τοὺς δὲ ἄρχεσθαι, καὶ μὴ ἁπλῶς καὶ εἰκῆ ἅπαντα
φέρεσθαι. ὥσπερ κυμάτων, τῇδε κἀκεῖσε περιαγομένων, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
ἔργον εἶναι φημί. διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, οὐ γάρ ἐστιν ἄρχων, εἰ μὴ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.
οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ τις σοφός, ὅτι παρὰ κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί, τοῦτό
λέγει· ὅτι τὸν γάμον ὁ θεὸς ἐποίησεν, οὐχ ὅτι ἕκαστον συνιόντα γυναικὶ
καὶ αὐτὸς συνάπτει. καὶ γὰρ ὁρῶμεν πολλοὺς ἐπὶ κακῷ, καὶ οὐ κατὰ γάμου νόμους
συνιόντας ἀλλήλοις, καὶ οὐκ ἂν τῷ θεῷ τοῦτο λογισαίμεθα. ἀλλ᾽ ὅ
περ ὁ Χριστὸς ἔφη, ὁ ποιήσας ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἐποίησεν, αὐτὸς ἔφη. ἀντὶ τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ:. Θεοδωρήτου ἐκ τοῦ περὶ προνοίας:

Εἰ δὲ βλέποντί τινας τῶν ἀρχόντων, δώροις ἀπεμπολοῦντας τὸ δίκαιον καὶ
πρὸς πλοῦτον τῇ προνοίᾳ. ἐξ ὧν τὸ διακονούμενον τῆς διανοίας τὸν λογισμὸν
σοφίαν, ὡς τοῖς δούλοις διὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἐπίστευσεν, ἀλλ᾽ ἐκ
τῶν ἀρχομένων πονηρίαν, τὴν τοιούτων ἀρχόντων ἐπιστασίαν. ὅτι καὶ γὰρ
οὐδὲ μίαν παρὰ τῶν κακῶς ἡγουμένων [illegible] ἐπιμέλειαν,
ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου τὴν ἐναντίαν διὰ κακονοίας ἐξ ὑφειμένων.
τῆς θείας ἐπιμελείας σφᾶς αὐτοὺς ἀπεστέρησαν. ἔρημοι τῆς θείας γυμνωθέντες
οἰκονομίας, τῶν τοιούτων ἡγεμόνων ἀπήλαυσαν. πολλοὶ γὰρ πολλάκις
συνήργουν. δεδῶσι γὰρ φησὶν ἄρχοντας κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν.
ἵνα μὴ πάθωσι τὸ [illegible], ὡς μὴ μόνον ὑπὸ θεοῦ τῶν κρατούντων. καὶ
τῆς κακῆς καὶ ἀγαθῆς ἐπιλύσεως ἀναμιμνήσκωσιν οἱ πανδοχεῖς. ἐπεὶ ὅσοι
μὲν δὲ τοῦ θεοῦ διὰ ὑπερβολὴν ἀνοσίων πονηρῶν, τὰς ἡνίας ἐνδιδόντα παρ᾽ αὐτῶν,
καὶ φρονεῖσθαι τὸν αἰῶνα, ὡς ἂν ἐθελήσῃ σωφρονοῦσι τοῦ γένος. καὶ
αὐτοὺς ἡμᾶς διαφυλάξει διαλύομεν, πρὸς τὸν ἐκ πλήθους. καὶ ἐπὶ
συνοικοῦντας ὑμᾶς. τὸ γὰρ διήκονον, ἀεὶ φθονήσω. καὶ τὸ ἀπ᾽
αὐτοῦ, ἀπελαύνω.